

завдяки їх формальній незвичності. З огляду на домінування серед результатів зазначеного виду утворення молодіжних слів англіцизмів, найбільш зручним для опису сленгізмів-запозичень вважаємо їх поділ на нульові (запозичені слова, які в порівнянні з їх формою і значенням у мові-джерелі можуть бути як неасимільованими, так і називати семантичних чи морфологічних змін) та часткові замітники (композиції, що складаються з німецьких і запозичених основ) [14, с. 72].

У досліджуваному матеріалі переважна частка сленгізмів належить до нульових заміників (*froggy – verrückt, ausgelassen*) і значно менша – до часткових (*Weizenspoiler – Bierbauch*). Мовнокреативність адолесцентів репрезентується наявністю в складі нульових заміників псевдозапозичень – слів, які за морфологічною структурою нагадують англіцизми, але відсутні в літературній англійській мові (*Mobby – Lehrer*).

Для запозичень у молодіжній лексиці характерна асиміляція, переважно морфологічна (*flashen – boxen*). Орфографічна асиміляція експлікована написанням іменників з великої літери (*Wörkman – Person, die hart arbeitet*), адаптацією лексем до орфографічних норм німецької мови (*relaxt – entspannt*). Процес запозичення відзначається семантичними змінами твірних основ відносно їх значень у мові-джерелі (*flamen – beleidigen*).

Висновки дослідження та перспективи. У результаті здійсненого дослідження можна констатувати, що найбільш продуктивним способом утворення лексикографічно зафіксованих сленгізмів є словотвір на базі німецьких мотивуючих основ. Серед композитів домінують детермінативні. Специфіка дериваційних процесів полягає у використанні нетрадиційних словотвірних елементів, а також продуктивності афіксів із значенням підсилення. Словотвірні процеси супроводжуються семантичним варіюванням твірних основ, що, на нашу думку, детерміновано субсистемним статусом молодіжного сленгу. Специфіка процесів зміни значення в досліджуваній лексиці виражена у переважанні метафоричних перенесень найменування на основі подібності внутрішньої ознаки, переходу від зовнішнього до внутрішнього, а також від конкретного до абстрактного як демонстрації адолесцентами суб'єктивного ставлення до предмету номінації. Ключовим джерелом запозичень у молодіжному слензі є англійська мова. Для запозичень притаманним є домінування нульових заміників над частковими. У процесі входження до словникового запасу адолесцентів запозичення зазнають асиміляції, найчастіше – на морфологічному рівні. Аналіз шляхів утворення сленгізмів демонструє їх екстралінгвальну зумовленість. Важливими чинниками є прагнення виокремлення, вираження суб'єктивної оцінки, реалізації мовної креативності.

Перспективним напрямом подальших наукових розвідок вважаємо вивчення особливостей вживання досліджуваних лексем у комунікативній діяльності молоді на рівні субкультурних груп.

Література:

1. Мататыркіна Н. Д. Неологизмы немецкого молодежного сленга на рубеже XX-XXI веков. – дисс. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.04 «Германские языки» / Наталья Дмитриевна Мататыркіна. – М. : 2005. – 191 с.
2. Ольшанский И. Г. Лексикология. Современный немецкий язык / И. Г. Ольшанский, А. Е. Гусева. – М. : Академия, 2005. – 416 с.
3. Словарь словообразовательных элементов немецкого языка [2-е изд., стереотип.] / А. Н. Зуев, И. Д. Молчанова, Р. З. Мурашов и др.; под рук. М. Д. Степановой. – М. : Русский язык, 2000. – 536 с.
4. Солодилова И. А. Лексикология немецкого языка : учеб. пособие для студентов III курса / И. А. Солодилова. – Оренбург : ГОУ ОГУ, 2004. – 114 с.
5. Степанова М. Д. Словообразование современного немецкого языка [2-е изд., испр.] / М. Д. Степанова; под ред. Т. В. Строевой. – М. : КомКнига, 2007. – 376 с.
6. Androtsopoulos J. K. Deutsche Jugendsprache. Untersuchungen zu ihren Strukturen und Funktionen / J. K. Androtsopoulos – Frankfurt am Main : Peter Lang, 1998. – 684 S.
7. Augenstein S. Funktionen von Jugendsprache / S. Augenstein. – Tübingen : Max Niemeyer, 1998. – 288 S.
8. Chun M. Jugendsprache in den Medien : Eine Jugendsprachliche Analyse von Jugendromanen, Hip-Hop-Texten und Kinofilmen [1. Aufl.] / M. Chun. – Saarbrücken : VDM Dr. Müller, 2007. – 352 S.
9. Ehmann H. Was geht! / H. Ehmann. Endgeil – Das voll korrekte Lexikon der Jugendsprache [1. Aufl.]. – München : C. H. Beck, 2005. – S. 7–14.
10. Fleischer W. Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache / W. Fleischer. – Leipzig : VEB Bibliographisches Institut, 1969. – 326 S.
11. Henne H. Jugend und ihre Sprache : Darstellung, Materialien, Kritik / H. Henne. – Berlin; New York : de Gruyter, 1986. – 385 S.
12. Last A. «Heiße Dosen» und «Schlammziegen» – Ist das Jugendsprache? / A. Last // Osnabrücker Beiträge zur Sprachtheorie. – Osnabrück, 1989. – № 41. – S. 35–68.
13. Schlobinski P. Jugendliche und «ihre» Sprache : Sprachregister, Jugendkulturen und Wertesysteme; empirische Studien / P. Schlobinski, H.-Ch. Heinz. – Opladen : Westdeutscher Verlag, 1998. – 236 S.
14. Wehrli Ch. Anglizismen in BRAVO. Eine empirische Untersuchung mit Schülern / Ch. Wehrli. – Zürich : Studentendruckerei, 2002. – 234 S.

Список лексикографічних джерел:

15. Михайлова Н. Молодежный язык Германии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.imwerden.de/pdf/deutsche_jugendsprache.pdf.
16. Niegel Ch. Hä?? Jugendsprache unplugged 2011 : Deutsch, Englisch, Spanisch, Französisch. – Berlin; München; Wien; Zürich u.a. : Langenscheidt, 2011. – 168 S.
17. PONS Wörterbuch der Jugendsprache 2008. Sammelband seit 2001. – Stuttgart : Klett, 2008. – 288 S.
18. PONS Wörterbuch der Jugendsprache 2014. – Stuttgart : Klett, 2013. – 144 S.
19. PONS Wörterbuch der Jugendsprache 2015. – Stuttgart : Klett, 2014. – 143 S.

УДК 378.1:811.111-057.4

О. Г. Пономаренко,

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ

ЭФЕКТИВНЫЕ ФОРМЫ И СПОСОБЫ ВИВЧЕНИЯ ИНОЗЕМНОЙ МОВЫ В НЕМОВНОМУ ВУЗІ НА ТЕХНІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ЯК ЗАПОРУКА ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Розглядаються питання необхідності використання ефективних форм і способів вивчення іноземної мови на всіх етапах розвитку особистості та формування професійної спрямованості у майбутніх спеціалістів. Система підготовки кваліфікованих спеціалістів зі знанням іноземної мови є головним завданням професійно-практичної освіти.

Ключові слова: іноземна мова, професія, форми, способи, структура, заклад освіти, особистість.

ЭФФЕКТИВНЫЕ ФОРМЫ И СПОСОБЫ ИЗУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОГО ЯЗЫКА В НЕЯЗЫКОВОМ ВУЗЕ НА ТЕХНИЧЕСКОМ ФАКУЛЬТЕТЕ КАК ЗАЛОГ ПОДГОТОВКИ КВАЛИФИЦИРОВАННЫХ СПЕЦИАЛИСТОВ

Рассматриваются вопросы необходимости использования эффективных форм и способов изучения иностранного языка на всех этапах развития личности и формирования профессиональной направленности у будущих специалистов. Система подготовки квалифицированных специалистов со знанием иностранного языка является главной задачей профессионально-практического образования.

Ключевые слова: иностранный язык, профессия, формы, способы, структура, учреждение образования, личность.

EFFECTIVE FORMS AND METHODS OF LEARNING A FOREIGN LANGUAGE AT NON-LINGUISTIC UNIVERSITY ON THE TECHNICAL FACULTY AS A GUARANTEE OF TRAINING OF QUALIFIED SPECIALISTS

The questions of effective using forms and methods of studying of foreign language at all stages of development of personality and formation of vocational orientation of future specialists are considered. The system of training of qualified specialists with knowledge of foreign language is the main task of the professional and practical education.

Well-planned and well-organized educational process is increasingly important to improve career guidance for young people. The process of training the qualified specialists is one of the main problems of the professional-practical education. So the above-mentioned problem in the article is considered the major among the problems which the high and secondary school meets.

As communicative activities are closely associated with the formation of professionally-cognitive needs of students, so teaching a foreign language for technical specialties those are the requirements of a professional technical knowledge of professional and technical communication through the mastery of a foreign language.

Key words: foreign language, profession, forms, methods, structure, educational establishment, person.

Постановка проблеми. У сучасному світі важко переоцінити значення іноземних мов. Володіння іноземною мовою підвищує цінність фахівця.

Підготовка кваліфікованих, конкурентноспроможних спеціалістів, а в подальшому правильний вибір професії – це моральне задоволення, висока самооцінка, які неможливі на сьогодні без володіння іноземною мовою. Водночас це й висока продуктивність праці, висока якість продукції. Вибір професії – точка, в якій сходяться інтереси особистості та суспільства, де можливе й необхідне поєднання особистих і загальних інтересів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій, присвячених вивченню іноземної мови молоддю в немовному вузі, надає можливість стверджувати, що вона вивчається фахівцями різних спеціальностей у різних аспектах І. А. Зайцева, Н. В. Трубнікова через рівневу диференціацію в навчанні, Н. Д. Гальскова через сучасні методи вивчення, Г. В. Перфілова через компетентісний підхід в навчанні та інші.

Постановка завдання. Мета статті полягає в розкритті ефективних форм, способів та видів роботи під час вивчення іноземної мови в немовному вузі на технічному факультеті.

Виклад основного матеріалу. Характеризуючи основні методологічні підходи у вивченні іноземної мови, хочеться зазначити, що успішність її вивчення визначається через сукупність факторів: мотиваційного, емоційного, когнітивного, особистісного, психофізіологічного та інтерактивного. Відзначимо, що в якості домінуючої мети вивчення іноземної мови, визнається формування міжкультурної комунікативної компетенції та вміння користуватися іноземною мовою як засобом спілкування у сфері майбутньої професійної діяльності. Тому дуже актуальним є сьогодні завдання підвищення якості освіти, показником якої вважається рівень професійної підготовки, який відповідає запитам роботодавця. Відповідно до сказаного, при підготовці висококваліфікованого фахівця необхідно організувати такий навчальний процес, який забезпечить майбутньому випускнику вузу високу конкурентоспроможність за рахунок необхідного рівня сформованості мовної іншомовної компетенції, яка формує не тільки базові знання іноземної мови, а й розширює можливості професійної діяльності, вміння і потребу самостійного підвищення свого професіоналізму, безперервної самоосвіти та самовдосконалення; розвиває особистісну соціальну відкритість, толерантність, готовність до діяльності в нестандартних ситуаціях; формує здатність робити самостійний вибір, приймати рішення, брати на себе відповідальність за реалізацію наміченого плану. Тому можна виділити наступні вимоги до процесу формування базової іншомовної професійної компетенції студентів: принцип взаємозв'язку цілей навчання іноземної мови з загальноосвітніми цілями, що стоять перед системою освіти в цілому; особистісно-діяльнісна орієнтація навчального процесу; реалізація інтерактивної моделі пізнавального процесу, що передбачає конструктивний характер рольової взаємодії учасників навчального процесу, а саме викладача та студента, відкритість взаємин, творчість у виборі змісту і способів взаємодії; надання студентам самостійності і автономності. При такому підході пасивна роль студента, який відтворює стандартний мінімум готових знань, змінюється на партнерство, співробітництво, спільне проектування й організацію навчання, які сприяють розкриттю індивідуальності суб'єктів діяльності, розвитку їх творчого потенціалу, а викладач виступає як наставник, який скеровує роботу в правильному напрямку. Таким чином відбувається формування стратегічної компетенції студентів до комунікативної діяльності.

Особливостями формування мовленнєвої компетенції студентів є: поетапність, системність; різноманітна структура, що забезпечує організацію педагогічного процесу для студентів з різною мовною підготовкою з урахуванням їх індивідуальних особливостей; застосування міждисциплінарного підходу [4].

Ефективність засвоєння мови оцінюється за рівнем сформованості стратегічної компетенції студентів, тобто за ступенем узгодженості теоретичних знань студентів і умінь знаходити відповідні мовні засоби для використання знань в комунікативній ситуації.

На початковому етапі вивчення важливо виявити, яким рівнем знань і умінь, отриманих в школі, відповідає рівень, необхідний для успішного продовження навчання у ВНЗ; визначити характер ставлення студентів до комунікації, як студенти оцінюють свій комунікативний розвиток і наскільки у них яскраво виражений мотив досягнення кращих результатів у вивченні іноземної мови.

Беручи за основу принцип компаративності, можна запропонувати наступне: розширювати кругозір учнів за рахунок накопичення професійно-зорієнтованих знань; контролювати засвоєння професійно зорієнтованого матеріалу вивчаючи досягнення провідних вчених країни, мова якої вивчається, що містяться в текстах; ознаямлювати з новими досягненнями в технічній галузі; читати і перекладати тексти англійською мовою професійного спрямування; виконувати тести, давати відповіді на запитання за змістом прочитаного тексту, обговорювати прочитане; прослуховувати або переглядати професійно-зорієнтовані фільми за темою, що вивчається, виконувати завдання на розуміння змісту; відповідати на запитання, що зачіпають порівняння різних технічних складових та феноменів.

Перш за все, на сьогодні, об'єктом дослідження стає процес формування комунікативно-мовленнєвої компетенції. Формування професійної іншомовної комунікативної компетентності як підґрунтя професійної іншомовної підготовки

майбутнього фахівця передбачає його здатність і готовність вирішувати комунікативні завдання у сфері професійної діяльності, виконувати пошук і аналіз інформації, необхідний для вивчення зарубіжного досвіду, а також для роботи з технічною літературою і документацією в області обраної спеціалізації. Все це передбачає володіння знаннями, практичними вміннями та навичками, які дозволять майбутньому спеціалісту з конструювання і дизайну техніки використовувати іноземну мову як засіб інформаційної діяльності, систематичного поповнення своїх професійних знань, професійного спілкування та професійної культури в цілому.

Оскільки комунікативна діяльність тісно пов'язана з формуванням професійно-пізнавальних потреб студентів, то при викладанні іноземної мови для технічних спеціальностей такими виступають потреби в професійних технічних знаннях особливостей професійного технічного спілкування через оволодіння іноземною мовою.

Врахування індивідуальних потреб особистості у вищій школі вимагає здійснення диференціації в формах роботи зі студентами. Як правило, керівництво навчальною діяльністю різних підгруп студентів вважається одним з поширених її способів. Якщо диференціювати допомогу при вивченні навчального матеріалу, а не його обсяг і складність, то такий підхід дозволяє кожному студенту досягти максимуму можливостей у вивченні мови, що відповідає критеріям оптимізації його навчання. Диференціація за складністю завдань дозволяє організувати навчально-пізнавальну діяльність студентів іноземною мовою з опорою на їхні реальні можливості, що створює сприятливі умови для розвитку в навчанні та послідовному накопиченні технічних знань. Саме вміле поєднання колективної, самостійної і індивідуальної роботи, які використовуються на практичних заняттях з іноземної мови забезпечує належну педагогічну дієвість навчально-виховного процесу. Орієнтація на розвиток пізнавальних здібностей та інтересів особистості вимагає, щоб диференціація навчання враховувала потреби кожного студента. Не секрет, що навчаючись в одній групі за єдиною програмою, студенти можуть засвоїти іншомовний матеріал у різному обсязі, а тому базовим критерієм при цьому є рівень обов'язкової підготовки з іноземної мови. На його основі можна сформулювати вже більш високі рівні оволодіння матеріалом. Рівень володіння виявляється в залежності від його здібностей та індивідуальних особливостей, при якому за критерії оцінки діяльності учня приймаються його зусилля з оволодіння цим матеріалом, творче застосування [3].

Вимоги програми повинні ускладнюватися за рахунок поглиблення знань, передбачених освітнім стандартом беручи до уваги здібності студентів, а також використання сучасних педагогічних технологій. Ефективність різнорівневої диференціації передбачає виконання ряду умов: чітке виділення рівнів засвоєння матеріалу та роз'яснення принципів його вивчення; послідовність у засвоєнні навчального матеріалу перехід від одного рівня до іншого; об'єктивність в оцінці виконання студентами завдань кожного рівня, а також відкритість інформації для всіх членів студентської групи; дотримання принципу добросовісності при виборі рівня засвоєння і форми звітності» [3].

Безперечно ефективним є використання пояснювально-ілюстративних, інформаційно-пошукових, інформаційно-довідкових, активних, методів у формуванні майбутньої професійної діяльності на матеріалі іноземної мови, методів морально-емоційної підтримки, ігрових методів та таких популярних активних педагогічних технологій, що засновані на принципах ненав'язливого, ситуативно-ігрового навчання, як «мозковий штурм», «тренінг», «круглий стіл», «інтерв'ю», ділові ігри, дискусії, «імітаційне моделювання», «навчання в команді», ігрове моделювання, презентаційне повідомлення, метод проблемного викладу та інтеграції нових інформаційних технологій: навчальні аудіо / відео конференції, діяльнісна методика з великою кількістю мовленнєвої практики ін. [1, 2].

Установлено, що реалізація освітніх послуг базується на особистісно-розвивальному, компетентісному, системному, діяльнісному та диференційованому підходах. Різнорівнева диференціація являє собою сукупність організаційних рішень, засобів і методів диференційованого навчання іноземної мови, що охоплюють певну частину навчального процесу. Особливостями диференційованого навчання є: подача матеріалу блоками, робота з малими групами на декількох рівнях засвоєння, створення навчально-методичного комплексу відповідно до специфіки курсу. Взятши за основу базовий рівень вивчення матеріалу, викладач розробляє низку доповнень до програми цього рівня, збільшуючи обсяг змісту для різнорівневих підгруп і вимоги до всіх видів мовленнєвої діяльності, володіння граматичними і лексичними навичками. При цьому поглиблення за рахунок здібностей студентів, рівня їхньої професійної мотивації, що опановують відповідні лексичні, граматичні і мовні навички повинно проходити за однаковою кількістю годин і забезпечувати всебічний розвиток особистості учня, формувати в нього загальну готовність до свідомого вибору професії, рівня готовності до подальшої адаптації в соціальному середовищі за рахунок накопичених знань на заняттях іноземної мови.

Студент з початковим рівнем отримує додаткові консультації по пройденому матеріалу, а студентові з достатнім рівнем варто ускладнити завдання з метою активізації набутих умінь і навичок. В свою чергу з'являється можливість ефективно працювати зі студентами, що мають труднощі під час засвоєння певного матеріалу, а у більш успішних студентів посилюється мотивація до набуття поглиблених знань. Таким чином, з'являється можливість допомогти слабкому студентові знайти упевненість в своїх силах і надихнути його на виконання поставленого завдання, а з іншого боку – активувати творчий потенціал студента з більш поглибленим рівнем знань і підтримувати в ньому потребу самоосвіти [5].

Читання професійної спеціальної літератури іноземною мовою є необхідною формою навчального процесу на технічному факультеті. Опрацювання вузькоспеціалізованих текстів має свої складності, до яких можна віднести широке охоплення мовного матеріалу, більш складний зміст і композицію, велику складність граматичних конструкцій, ніж в усному мовленні. І тому можуть виникнути труднощі, якщо студент, який не має достатньої мовної підготовки, перекладає окремі слова в тому порядку, в якому вони зустрічаються в тексті. Перекладаючи прості конструкції, такий спосіб перекладу може іноді дати можливість правильно передати зміст. Але якщо текст складний, то такий переклад майже завжди приводить до спотворення змісту, процес перекладу протікає повільно, і студент постійно звертається до словника. А основним завданням, передусім, є розуміння прочитаного. Та не завжди розуміючи прочитане можна вміло його перекласти, адже можна не знати всі слова в тексті і розуміти його. І навпаки, знаючи всі слова, можна не розуміти сенс прочитаного. Які ж знання, вміння та навички необхідно набуті, щоб успішно перекладати спеціальну літературу? Як ми знаємо, читання є одним з основних видів роботи з накопичення інформації, а тому дуже важливо і необхідно навчити студентів адекватного перекладу з іноземної мови на рідну, а саме по-можливості точно передавати зміст іноземного тексту граматичними та лексичними засобами рідної мови. Слід розрізняти адекватний і буквальний переклад. Роблячи буквальний переклад ми зберігаємо граматичні конструкції і порядок слів оригіналу, тобто буквальний переклад передбачає наявність повної відповідності між елементами. Здійснюючи переклад спеціальної професійної літератури викладачеві слід звернути увагу студентів на особливості мови і стилю науково-технічної літератури. Стиль науково-технічної літератури характеризується логічною послідовністю викладу, прагненням автора до стислості, точності, однозначності думки, яка висловлюється. Це проявляється в широкому використанні інфінітивних, герундіальних, дієприкметникових зворотів, скорочень і умов-

них позначень. Також слід пам'ятати, що саме граматики є одним із засобів, що дає можливість зрозуміти, а значить і правильно перекласти текст. Вивчаючи певний технічний матеріал, логічно і правильно розглядати певний граматичний матеріал під певним практичним кутом зору, стосовно перекладу науково-технічної літератури. Відібравши для вивчення за певною системою граматичний матеріал, студент запам'ятовує значення граматичних конструкцій, їх зовнішні формальні ознаки, за якими їх можна розпізнати в тексті, визначає їх функції в реченні, дізнається способи перекладу даних граматичних форм. Навчивши розпізнавати граматичні конструкції, правильно перекладати їх на рідну мову, викладач досягає поставленої мети, а саме сформувані вмінні перекладати технічні тексти. Характерною рисою спеціальної літератури є насиченість термінами, в тому числі інтернаціональними. Мова технічного тексту позбавлена образності й емоційності, а тому необхідно перш за все ознайомитися із загальним змістом тексту, щоб встановити, яка проблема там розглядається. Заголовки варто перекладати після ознайомлення зі змістом тексту, тоді простіше знайти кращий варіант перекладу заголовку. Дуже важливим при навчанні читання є розвиток уміння мовної здогадки та вміння студентів виокремлювати з прочитаного тексту суть. Опрацьовуючи технічні тексти не вперше, студенти можуть здогадатися про значення незнайомих слів за контекстом, що в значній мірі забезпечує загальне розуміння змісту. Приступаючи до роботи, викладач може запропонувати всім студентам групи один і той же текст, потім різні тексти, але приблизно рівної складності, спочатку керуючи роботою над перекладом, а потім дозволити студентам виконувати його самостійно. Спочатку можна підбирати тексти про вчених, винахідників, цікаві відкриття, особливості їх майбутньої професії, технічні новинки та досягнення. Дається завдання прочитати текст, зрозуміти і передати його зміст рідною мовою. Незнайомі слова можуть бути записані під текстом, або можна запропонувати студентам знайти ці слова у словнику. Для перевірки розуміння прочитаного тексту використовують різні прийоми контролю, такі як тестова перевірка, передача змісту рідною мовою, відповіді на запитання за змістом прочитаного, завдання на розуміння опису технічних термінів, які зустрічалися в тексті, обговорення прочитаного іноземною мовою. Надалі кожному студенту можна запропонувати окремий текст і дати певний час для його перекладу. Самостійна робота з читання текстів за фахом буде готувати студентів до читання технічної документації, правил експлуатації імпортного обладнання в процесі їх майбутньої трудової діяльності [6].

Таким чином, творчий підхід до вибору форм роботи з текстовим матеріалом на заняттях з іноземної мови дозволяє більш ефективно вивчати мову спеціальності. Таким чином читання стає формою навчання, націленою на отримання інформації.

Реалізація поставлених завдань з вивчення іноземної мови, передбачає використання активних методів навчальної діяльності – неімітаційних (проблемна лекція, лекція вдвох, прес-конференція, евристична бесіда, навчальна дискусія, самостійна робота з літературою тощо) та імітаційних (ділова гра, педагогічна ситуація, інсценування різних видів діяльності, розігрування ролей відповідно до педагогічної ситуації). Професійне навчання – дуже складна структура, зміст якої постійно переглядається і доповнюється.

В нових умовах викладання іноземних мов слід приділяти особливу увагу вивченню професійно-орієнтованої лексики.

Висновки та перспективи досліджень. Отже, активізація позиції особистості при вивченні професійно-спрямованої іноземної мови передбачає різнопланову діяльність для розвитку професійно важливих якостей на базі іноземної мови. Це потребує серйозного методичного забезпечення у вигляді різноманітних програм, які задовольняють потреби особистості з даного питання. Удосконалення методичного забезпечення включає в себе, передусім, створення комп'ютерних і аудіовізуальних систем професійної інформації, розробка сучасних методів роботи з оброблення інформації, випуск спеціальної друкованої продукції, залучення всіх видів діяльності для забезпечення стабільної зацікавленості молоді у вивченні іноземної мови.

Література:

1. Гальскова Н. Д. Современная методика обучения иностранным языкам: пособие для учителя : [Текст] / Н. Д. Гальскова – 2-е изд., перераб., и доп. – М. : АРКТИ, 2003. – 192 с.
2. Гальскова Н. Д. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика: учеб. пособие для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. пед. учеб. заведений / Н. Д. Гальскова, Н. И. Гез. – 4-е изд., стер. – М. : Издательский центр «Академия», 2007. – 336 с.
3. Зайцева И. А. Технология уровневой дифференциации как средство формирования профессиональной иноязычной коммуникативной компетентности студентов технического вуза: дис.... канд. пед. наук: 13.00.04 / И. А. Зайцева. – Самара, 2007. – С 55–56.
4. Перфилова Г. В. Компетентностный подход и его реализация в современном образовательном процессе / Г. В. Перфилова // Вестник МГЛУ. – Вып. 546. – 2008. – С. 22–23.
5. Baret J. Test your own aptitude / J. Barret, G. Williams. – L. : Kogan Page, LTd, 2002.
6. Roger C. Education, Training and Employment. / C. Roger. – L. : Pergamon Press Oxford, 1985.

УДК 811.111'373.237

О. А. Пономарьова,

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНІ РІЗНОВИДИ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З КОМПОНЕНТОМ-НАЗВОЮ ЛЮДИНИ ЗА РОДОМ ЗАНЯТЬ

У розвідці, об'єктом якої є фразеологічні одиниці з компонентом на позначення людини за родом занять в українській, англійській, німецькій мовах, встановлено структурно-семантичні і функціонально-стилістичні типи відповідних фразем та подана їх кількісна характеристика. Аналіз ідіоматичних сполук здійснюється за їх номінативною або ж предикативною функцією та з погляду стилістичної маркованості; принагідно простежується етимологія окремих виразів.

Ключові слова: фразеологічна одиниця (ФО), назви людини за родом занять, структурно-семантичні, функціонально-стилістичні, номінативні, предикативні, образно-експресивні, стилістично нейтральні типи фразем.

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧЕСКИЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНО-СТИЛИСТИЧЕСКИЕ РАЗНОВИДНОСТИ ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИХ ЕДИНИЦ С КОМПОНЕНТОМ-НАЗВАНИЕМ ЧЕЛОВЕКА ПО РОДУ ЗАНЯТИЙ

В разысканиях, объектом которых являются фразеологические единицы с компонентом, обозначающим человека по роду занятий в украинском, английском, немецком языках, установлено структурно-семантические и функционально-стилистические типы соответствующих фразем и представлена их количественная характеристика.